

kende forbehold, gående ud på, at kodens artikel 3 skal forstås således, at »veto-retten« kun skal omfatte spørgsmål, som ifølge konferenceaftalen kræver godkendelse fra de to grupper af nationale rederier, og at disse skal samordne deres holdning, inden de stemmer om spørgsmål vedrørende farten mellem deres to lande.

Endelig er det i artikel 4, stk. 5, fastsat, at medlemsstaternes rederier og afskibere såvidt muligt skal søge tvister løst ved at aftale andre procedurer end international mægling, når det drejer sig om konferencefart indenfor OECD-området. Når der ikke direkte stilles krav herom, skyldes det, at der i sådanne konferencer kan være medlemmer fra tredjelande, som efter koden har ret til at kræve tvister afgjort ved international mægling.

E. Lov- og bekendtgørelsesudkastet.

Ved afgørelsen af, hvorledes en international konvention skal gennemføres, står valget mellem den såkaldte blanketimplementering, hvor konventionen ophøjes til national lov alene med de nødvendige nationale tilføjelser, og indarbejdelse af konventionens tekst i den nationale lovgivning. Den sidstnævnte løsning er bedst stemmende med dansk lovtradition, og da den foreliggende konvention på væsentlige punkter suppleres af EF-forordningen, er det for at fremme overskueligheden fundet rigtigst at anvende denne fremgangsmåde.

Bestemmelserne i koden og i EF-forordningen er indarbejdet i det som bilag 1 til lovforslaget optrykte udkast til bekendtgørelse om liniekonferencer. Bekendtgørelsesudkastet følger ret nøje kodens tekst, idet systematikken dog på visse punkter er ændret for at give en mere logisk og forståelig opbygning. EF-forordningens bestemmelser er indarbejdet på de steder, hvor de naturligt hører hjemme og er så vidt muligt gengivet ordret og med en note, der angiver, at forordningen er umiddelbart gældende i Danmark, og at indarbejdelsen i udkastet alene er begrundet i praktiske hensyn. Udover kodens og forordningens bestemmelser findes kun ganske få nationale regler i bekendtgørelsesudkastet. Som omtalt under C er den til koden knyttede resolution om, at linier, der ikke er medlemmer af en konference (»outsiders«), ikke må hindres i at udøve deres virksomhed baseret på loyal konkurrence på kommercielt grundlag, og at afskibere – med forbehold af indgåede loyalitetsaftaler – har ret til frit at vælge mellem konferencerederier og udenforstående rederier, optaget i udkastet som § 42, stk. 1. Endvidere er det, for at fjerne uklarheden med hensyn til virk-

ningen af, at en fragtrate er fastsat i strid med reglerne, i udkastets § 29 fastsat, at denne kan tilsidesættes helt eller delvis. Baggrunden herfor er, at det er fundet urimeligt, at selv en ubetydelig tilsidesættelse af de formelle regler skal medføre ugyldighed.

Endelig kan nævnes, at det som en konsekvens af bestemmelsen i EF-forordningens artikel 2, stk. 2, hvorefter den enkelte medlemsstat efter anmodning kan træffe foranstaltninger til bilæggelse af uoverensstemmelser, som ikke har kunnet løses af parterne selv, i udkastets § 3, stk. 3, er fastsat, at denne funktion varetages af industriministeren eller af en person eller et organ, som af industriministeren bemyndiges hertil. Da koden er baseret på princippet om, at de kommercielle parter selv må løse eventuelle uoverensstemmelser, forudsættes denne funktion kun udøvet i helt specielle tilfælde. Skulle dette imidlertid blive aktuelt, må det forventes, at industriministeren udpeger en eller flere uvildige personer til at varetage dette hverv.

Som bilag 2 og 3 er optaget konventionens bestemmelser om afgørelse af tvister ved international mægling og om procedurereglerne herfor.

Endelig er som bilag 4 optaget en »nøgle« indeholdende en henvisning fra kodens og EF-forordningens bestemmelser til de tilsvarende bestemmelser i lovudkastet og i udkastet til bekendtgørelse.

F. Internationalt samarbejde om gennemførelsen af koden.

EF-forordningen kræver ikke direkte, at medlemslandene skal ratificere koden, men udtaler blot, at de, når de ratificerer den, skal gennemføre forordningens regler og tage de forbehold, som er indeholdt heri. Alligevel er det klart, at medlemslandene vil søge parlamentarisk tilslutning til ratifikationen, og de nationale forberedelser hertil er i gang i samtlige medlemslande.

For at sikre en ensartet fortolkning af kodens regler har der været afholdt en række møder i Hamburg og London, hvori foruden repræsentanter fra EF-landene har deltaget repræsentanter fra Norge, Sverige og Finland, som har tilkendegivet, at de vil følge de samme regler som fællesskabslandene.

På møderne har været drøftet en lang række problemer, hvor en ensartet praksis skønnedes nødvendig eller ønskelig. De fleste af disse spørgsmål vil blive nærmere omtalt i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslaget. Her skal blot nævnes afgrænsningen af de enkelte staters jurisdiktionsområde for at søge undgået, at en sag